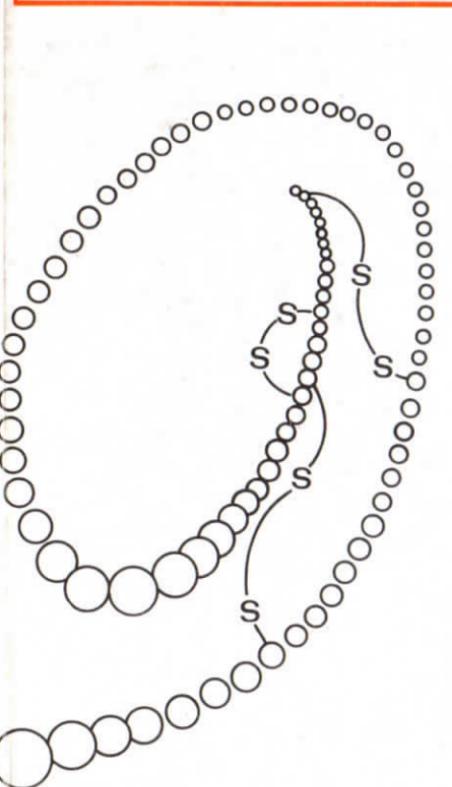

Δ.Ε.Β.Ε.

2ο συνεδριο

ΔΙΑΒΗΤΟΛΟΓΙΚΗΣ
ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΒΟΡΕΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

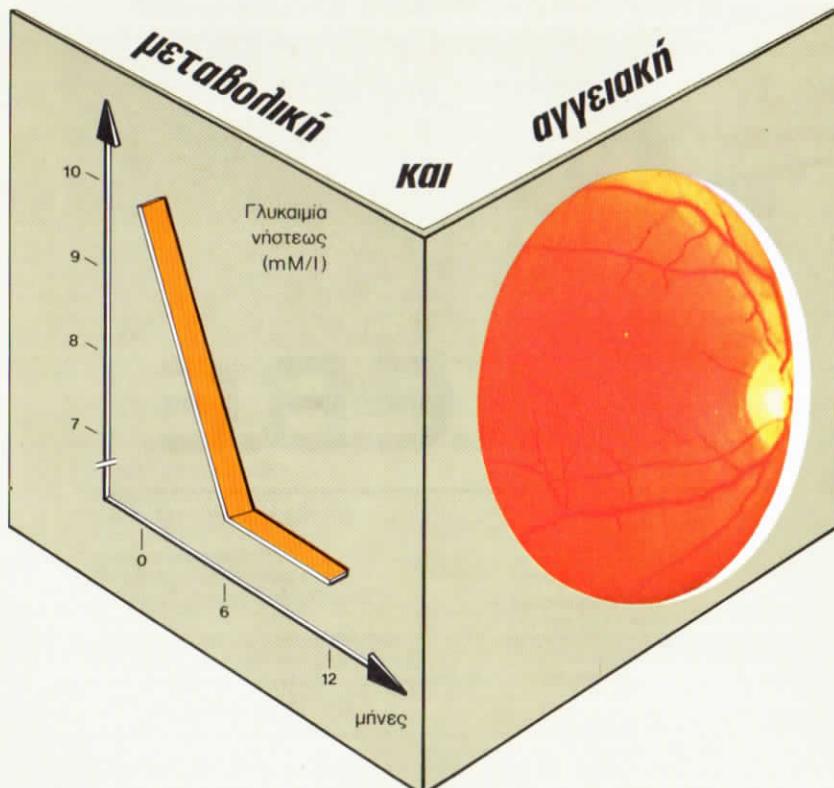
4-5 ΝΟΕΜΒΡΗ 1988
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «ΗΛΕΚΤΡΑ ΠΑΛΛΑΣ»
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

DIAMICRON[®]

gliclazide

Η πρώτη ολοκληρωμένη θεραπεία

του σ. διαβήτη τύπου II

**60 ΔΙΣΚΙΑ
ΧΟΡΗΓΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΟΜΑ**

ENAKTÉZÍS: Elsőször megismertem az Andromédát, amikor tanítványom voltam, aki először megismerte az ókori görög mitológiában említett csillagot. Tanítványom, Androméda nevű lánytól kapta a nevét, aki a görög mitológiában a hídőrökkel szemben védelmet nyújtott a földön.

как ощущение, чтобы опровергнуть это – не было достаточно. Тогда я ушел из нее.
АДЕОЛОГИЯ.
Слово «адеология» было, как правило, включено в титул или подзаголовок
«ПОЧЕМУ МЫ ПОХОДИЛИ», ГДЕЖУЧИЙ ТАКИЕ ИМЕНИЯ, как «Борис»,
«Владимир», «Юрий» и т.д. Имена, которые, по мнению авторов, были
всеми ими подделаны, чтобы скрыть истинную личность писателя.

Την Οργανωτική Επιτροπή αποτέλεσε
το πρώτο εκλεγμένο Διοικητικό Συμβούλιο
της Εταιρείας (1987)

Πρόεδρος : Δ. Καραμήτσος
 Αντιπρόεδρος : Μ. Αλεβίζος
 Γεν. Γραμματέας : Ν. Παπάζογλου
 Ταμίας : Γ. Παπαλεξίου
 Μέλη : Α. Αβραμίδης
 Α. Νικολακόπουλος
 Α. Σπηλιώπουλος

Ινσουλίνες NORDISK

Η συμβολή της Nordisk στην έρευνα και θεραπεία του διαβήτη

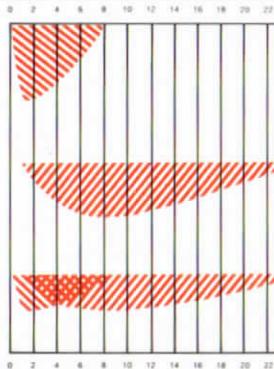
- ▶ Παραγωγή ινσουλίνης από το 1923.
- ▶ Ιδρυση του κέντρου έρευνας και θεραπείας του διαβήτη το 1932.
- ▶ Η πρώτη οργάνωση στον κόσμο που παρήγαγε ινσουλίνη παρατεταμένης δράσης - τη γνωστή ισοφανική ινσουλίνη NPH (Ουδέτερη Πρωταμινική Hagedorn), που πήρε το όνομα του ιδρυτή της Nordisk, που την ανακάλυψε, του δόκτωρα H.C. Hagedorn.
- ▶ Η πρώτη οργάνωση στον κόσμο που υιοθέτησε αποκλειστικά τη χοίρεια ινσουλίνη, επειδή αποδεδειγμένα είναι η λιγότερο ανοσολογική.
- ▶ Το 1974 εισήγαγε την υψηλής καθαρότητας χοίρεια ινσουλίνη.
- ▶ Το 1972 διερεύνησε την ανθρώπινη ινσουλίνη.
- ▶ Το 1981 άρχισε παραγωγή ανθρώπινης ινσουλίνης σε βιομηχανική κλίμακα.
- ▶ Ινσουλίνη για συνεχή υποδόρια έγχυση (θεραπεία με αντλία ινσουλίνης).

Σκευάσματα ανθρώπινης και χοίρειας Ινσουλίνης, υψηλής καθαρότητας - pH 7,3 του Οίκου NORDISK GENTOFTE

Insulin Velosulin® Human

40 iu/ml.

Διαυγές δίάλυμα κρυσταλλικής ινσουλίνης, pH 7,3. Η δράση επι του ζαχαρού αιμάτος αρχίζει μετά μιας ώρα και διαρκεί 8 ώρες. Μέγιστη αποτελεσματικότητα μεταξύ 1ης και 3ης ωράς.

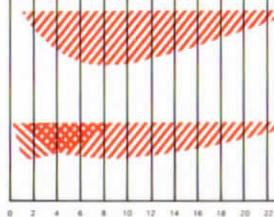

Insulin VELOSULIN® Nordisk, 40 μοναδές/ml.
Η δράση επι του ζαχαρού αιμάτος αρχίζει μετά μιας ώρα και διαρκεί 8 ώρες. Μέγιστη αποτελεσματικότητα μεταξύ 1ης και 3ης ωράς.

Insulin Insulatard® Human

40 iu/ml.

Ενανιώρημα μικροκρυσταλλικής ινσουλίνης (ισοφανική, NPH), pH 7,3. Η δράση επι του ζαχαρού αιμάτος αρχίζει μετά 1 1/2 ώρα και διαρκεί 24 ώρες. Μέγιστη αποτελεσματικότητα μεταξύ 4ης και 12ης ωράς.

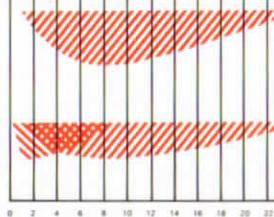

Insulin INSULATARD® Nordisk, 40 μοναδές/ml.
Ενανιώρημα μικροκρυσταλλων πρωταμινικής ινσουλίνης. Η δράση επι του ζαχαρού αιμάτος αρχίζει μετά 1 1/2 ώρα και διαρκεί 24 ώρες. Μέγιστη αποτελεσματικότητα μεταξύ της 4ης και 12ης ωράς.

Insulin Mixtard® Human

40 iu/ml.

Μίγμα που περιέχει 30% Velosulin Human και 70% Insulatard Human, pH 7,3. Η δράση επι του ζαχαρού αιμάτος αρχίζει μετά μιας ώρα και διαρκεί 24 ώρες. Μέγιστη αποτελεσματικότητα μεταξύ 4ης και 8ης ωράς.

Insulin MIXTARD® Nordisk, 40 μοναδές/ml.
Μίγμα που περιέχει 30% VELOSULIN (12 i.u./ml.) και 70% INSULATARD (28 i.u./ml.)
Η δράση επι του ζαχαρού αιμάτος αρχίζει μετά μιας ώρα και διαρκεί 24 ώρες. Μέγιστη αποτελεσματικότητα μεταξύ της 4ης και 8ης ωράς.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Κλινικά αποδεδειγμένη δράση στη μικροκυκλοφορία

τώρα με ΑΠΛΟΥΣΤΕΡΗ ΔΟΣΟΛΟΓΙΑ

2 ΦΟΡΕΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ

Lofty! buflomedi

300
B.i.d.

на външни, проникващи, отравящи и болезненни явления при болестта на Боливар и др.

ПРОЛЕСИД Хидроксикарбонат на калций и магнезий. Един от най-старите консервирани препарати за лечение на болестта на Боливар. Като хидроксикарбонат на калций и магнезий този продукт е съществено по-добър и по-ефективен, отколкото хидрокарбонат на калций и магнезий, който е използван във времето на проф. Борислав Ганчев.

Най-популярният продукт за лечение на болестта на Боливар е хидрокарбонат на калций и магнезий, който е съществено по-добър и по-ефективен, отколкото хидрокарбонат на калций и магнезий, който е използван във времето на проф. Борислав Ганчев.

ПАРМЕРЕТИК Хидрокарбонат на калций и магнезий. От производителя на ПАРМЕРЕТИК са представени и други продукти, които са полезни при лечение на болестта на Боливар.

Съществуващите външни и проникващи лекарства са създадени и разработани във времето на проф. Борислав Ганчев.

АЛАНДЕПРАЗЕР НЕ АЛАА ФАРМАКА (не аланидепразер) от производителя АЛАА ФАРМАКА.

Παρασκευή 4 Νοεμβρίου

08.30-10.00	ΕΓΤΡΑΦΕΣ ΣΥΝΕΔΡΩΝ
10.00-12.00	ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ
12.00-12.30	ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ
12.30-13.20	ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ
15.00-17.00	ΚΛΙΝΙΚΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
17.30-19.15	ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ
19.15-19.45	ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ
19.45-20.15	ΔΙΑΛΕΞΗ P.J. WATKINS

Σάββατο 5 Νοεμβρίου

(Μετεκπαιδευτική ημερίδα)

- 08.45–10.25 ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ**
10.25–11.00 ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ
11.00–12.30 ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ
12.30–13.00 ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΜΕΛΩΝ ΔΕΒΕ
13.00–15.00 ΓΕΥΜΑ ΣΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ
15.00–17.00 ΚΛΙΝΙΚΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
17.30–18.45 ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ
18.45–19.15 ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ
19.15–20.30 ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

επανακυκλοφορεί

Euglykon®

GLIBENCLAMIDE

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΑΡΜΑΛΕΞ. Α.Ε.

Η γλιβενκλαμίδη αποτελεί τον κύριο εκπρόσωπο των σουλφονυλουριών της δεύτερης γενιάς. Είναι προϊόν της επίσημης συνεργασίας δύο Γερμανικών Φαρμακευτικών Εταιρειών, της Boehringer Mannheim και της Hoechst, που μετά από δοκιμασία 8.000 συνολικά ουσιών, έδωσε τελικά το 1969 καρπό. Έκτοτε ο αντίκτυπος της ουσίας στο χώρο της θεραπευτικής του σακχαρώδους διαβήτη, είναι σε όλους γνωστός.

Η ΦΑΡΜΑΛΕΞ Α.Ε. θέλοντας να περάσει μια νέα γενικά αντίληψη στο χώρο της ιατρικής ενημέρωσης, επανακυκλοφορεί το **Euglykon®**, σαν μέρος μιας ολόκληρης σειράς προϊόντων για την καλύτερη διάγνωση, θεραπεία και έλεγχο της νόσου. Η σειρά αυτή αποτελείται επι πλέον από βοηθήματα που ελέγχουν εύκολα το σάκχαρο αίματος και ούρων και μπορούν να χρησιμοποιηθούν άνετα από ασθενή και γιατρό (Haemo-Glukotest 20-800 R*, Glukotest, Gluketur, Reflux-II).

Τα παραπάνω σε συνδυασμό με ένα προσεγμένο πληροφοριακό υλικό σε θέματα πρακτικού ενδιαφέροντος για το σακχαρώδη διαβήτη, συνιστούν τον πυρήνα της νέας αντίληψης.

Από σήμερα λοιπόν ξεκινάμε την καινούργια μας προσπάθεια.

Boehringer Mannheim GmbH
Διτ. Γερμανία

Άντιπροσωπος:
ΦΑΡΜΑΛΕΞ Α.Ε.

Ταχά 15-17 Αθήνα 115 10 - Τηλ. 6445 612
Στρατ. Ταυρογάνη 3 Θεσσαλονίκη 546 21 - Τηλ. 267 626

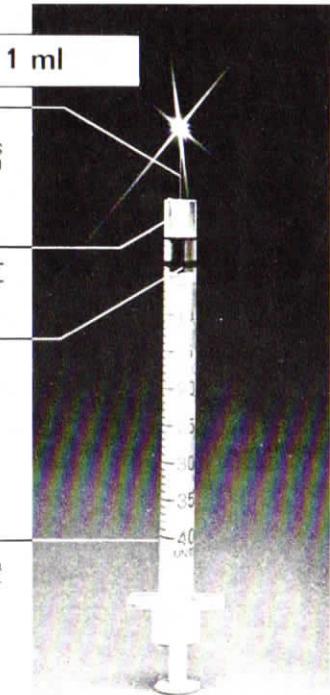
ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

σύριγγες B-D PLASTIPACK

1 ml / 40 units ινσουλίνης

ΥΠΕΡΛΕΠΤΗ ΒΕΛΟΝΑ MICRO-FINE® II

NEA

Οι σύριγγες Becton-Dickinson B-D® ινσουλίνης τύπου PLASTIPACK με βελόνα MICRO-FINE δε μοιάζουν με καμία από τις σύριγγες ινσουλίνης που κυκλοφορούν στην Ελλάδα μέχρι σήμερα. Κατασκευάζονται στην Αμερική και θεωρούνται σ' όλο το κόσμο καλύτερες σύριγγες ινσουλίνης που υπάρχουν στο εμπόριο. Τα βασικά τους πλεονεκτήματα είναι:

* Υπερλεπτή βελόνα

που σημαίνει ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΑΝΩΔΥΝΗ ένεση και αυτό χωρίς κίνδυνο απόφραξης της βελόνας, χωρίς κίνδυνο να σπάσει λόγω της πολὺ μεγάλης αντοχής και ειλαστικότητάς της. Οι βελόνες MICRO-FINE® είναι κάτιο το μοναδικό. ένα ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΕΥΕΡΓΕΤΗΜΑ για το διαθητικό.

* Χωρίς νεκρό όγκο

που σημαίνει οικονομία στο φάρμακο της ινσουλίνης, 4-5 δρχ. ανά ένεση που αποδένει το μεγαλύτερο μέρος της διαφοράς τιμής πωλήσεως, που η υψηλή ποιότητα επιβάλλει στις σύριγγες B-D®. Άκομη σημαίνει μεγαλύτερη ακρίβεια αναμίξεως ινσουλινών και μικρότερη πιθανότητα σχήματισμού φυσαλίδων.

* Διπλή κεφαλή εμβόλων

για να γλυστρά το εμβόλο μαλάκι και με πλήρη στεγανότητα.

* Ευανάγνωστη κλίμακα

για να μπορείτε να κανονίζετε εύκολα την ακριβή δόση που θέλετε.

ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ

κάθε σύριγγα φέρει 2 πλαστικά καπάκια, ένα πάνω από τη βελόνα και ένα στο πιάσιο μέρος της, για προστασία της στειρότητας.

Όσα τα καπάκια βρίσκονται στη θέση τους, η άτσιρότητα της σύριγγης διαρκεί απεριόριστο χρόνο. Δέκα σύριγγες συσκευάζονται σε μικρή πλαστική σακούλα & αποτελούν μια βολική συσκευασία PLASTIPACK®.

Δέκα PLASTIPACK® συσκευάζονται σ' ένα χαρτόκουτο των 100 συριγγών.

ΤΗ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
767680

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: Λ. ΙΩΝΙΑΣ 36A - ΑΛΙΜΟΣ ΤΗ. 9933.700, 9933.800, 9933.900

ΔΙΑΝΟΜΗ ΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ: Δίκτυο πωλήσεων ΦΑΜΑΡ Α.Ε.
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: ΑΘΗΝΩΝ 9825521 - ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ 767680
για να βρήσκετε τις σύριγγες B-D® και στη γειτονιά σας.

Παρασκευή 4 Νοεμβρίου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

10.00-12.00 Πρόεδρος: Δ. ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΣ

1. Επιδημική παρωτίδα και σακχαρώδης διαβήτης τύπου 1 (IDDM)

B. Κιοσές, T. Διδάγγελος, G. Άρσος, Δ. Κολοκοτρώνη, A. Παπαχρήστου, G. Τόλιας, A. Βουγιούκας και B. Δανιηλίδης

Παθολογική Κλινική και Μικροβιολογικό Εργαστήριο Νοσοκομείου Ειδικών Παθήσεων Θεσσαλονίκης

2. Αρχικά συμπτώματα διαβήτη σε 418 ασθενείς

M. Αλεβίζος, Δ. Καλαμπαλίκα, A. Αδαμίδου

Α' Παθολογική Προπαιδευτική Κλινική Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

3. Συνύπαρξη υπερθυρεοειδισμού και σακχαρώδους διαβήτου: διαγνωστικά και θεραπευτικά προβλήματα

H. Ευθυμίου, B. Μπαμπάσης, N. Ποντικίδης, Θ. Καλτσάς, Φ. Παπαδοπούλου

Ενδοκρινολογική Κλινική Β' Νοσοκομείου ΙΚΑ «Παναγία» Θεσσαλονίκης

4. Επιδημιολογικές παρατηρήσεις για την υπέρταση των διαβητικών τύπου II

Δ. Καραμήτσος, Σ. Μπακατσέλος, B. Κλεισιάρης, G. Παπαλεξίου, X. Ζαμπούλης

Β' Προ. Παθολογική Κλινική ΑΠΘ Ιπποκράτειο Νοσοκομείο, Νοσοκομείο Λάρισας, Κεντρικό Νοσοκομείο

5. Συνδυασμένη θεραπεία (= ινσουλίνη + υπογλυκαιμικά από το στόμα) στο διαβήτη τύπου 2

N. Δημητσικογλου, A. Κωνσταντινίδου-Δημητσικογλου, Γ. Ευστρατιάδης, Π. Ρόζη-Πάνου
Διαβητολογικό Ιατρείο, Γ.Ν. Σερρών

6. Συνύπαρξη σακχαρώδους διαβήτη και ασυμπτωματικής χολολιθίασης. Ο ρόλος των λιπιδίων

I. Ουβένης, K. Σιδηρόπουλος*, E. Βλαχογιάννης*, I. Κιριμλιδης**, K. Βολιώπης**
Α' Παθολογική Κλινική*, Ακτινολογικό Εργαστήριο** Ιπποκρατείου Νοσοκομείου Θεσ/νίκης

7. Ασυμπτωματική μικροβιουρία σε νοσηλευόμενους ασθενείς με Σ. Διαβήτη

Σ.Ι. Γρηγοράκης, E. Αργυράκη, E. Κωνσταντάς
Β' Παθολογική Κλινική Νοσοκομείο Βόλου

8. Εκτίμηση του μεγέθους του εμφράγματος του μυοκαρδίου σε ασθενείς με σακχαρώδη διαβήτη

X. Κυρπζίδης, A. Μπουφίδου, A. Νικολαΐδης, Γ. Μούρτζιος, X. Χρυσόπουλος, Γ. Παπαζαχαρίου
Καρδιολογική Κλινική Β. Νοσοκ. ΙΚΑ Θεσ/νίκης

12.00–12.30 Διάλειμμα

12.30–17.00 Πρόεδρος: A. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Παθογένεια υπέρτασης στους διαβητικούς
A. Λαζαρίδης

Διαβητική νεφροπάθεια. Δυνατότητες επιβράδυνσης εξέλιξης και αντιμετώπιση στο τελικό στάδιο
P. Ανάσης

15.00–16.00 ΚΛΙΝΙΚΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

A. Νικολακόπουλος: Βυθοσκόπηση

16.00–17.00 N. Παπάζογλου: Διαβήτης και διαιτα

17.00–17.30 Διάλειμμα

17.30–19.15 Πρόεδρος: N. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

9. Λανθάνοντες διαβητικοί

Δ. Μηλαράκης
Κιλκίς

10. Έλεγχος σχέσης ευρημάτων βυθοσκόπησης και Α.Π. σε 220 διαβητικούς

I.A. Γκιρτζής, Σ.Γ. Χαριτούδης

Ιατρείο Παρακολούθησης Διαβητικών Ι.Κ.Α. Αλεξανδρούπολης

11. Συσχέτιση της χοληστερόλης των λιποπρωτεΐνων υψηλής πυκνότητας (HDL-C) και της περιφερικής αγγειακής νόσου σε μη ινσουλινοεξαρτώμενους διαβητικούς

H.N. Μυγδάλης, A. Κούρη, Γ. Βουδούρης, M. Σαμαρτζής

Β' Παθολογική Κλινική και Διαβητολογικό Ιατρείο, ΝΙΜΤΣ, Αθήνα

12. Λειτουργικότητα της αριστεράς κοιλίας σε διαβητικούς ασθενείς με αρμφιβλοστροειδοπάθεια

X. Ραϊδης, N. Παπάζογλου, Στ. Γιουτίκας, X. Μανές, Γ. Σκαραγκάς, I. Κοντογιάννης, A. Χατζηαχμέτ

Καρδιολογικό τμήμα Πολυιατρείου Αστυνομίας Θεσ/νίκης, Διαβητολογικό τμήμα Α' Γεν. Νοσοκομείου Άγιος Παύλος Θεσ/νίκης

13. Συσχέτιση επιπέδων της GH και του σακκάρου σε μεγαλακρικούς ασθενείς
H. Ευθυμίου, N. Ποντικίδης, M. Μειδάνη, Θ. Καλτσάς, Φ. Παπαδοπούλου, B. Μπαμπάσης, K. Παζαΐτου
Ενδοκρινολογική Κλινική, Β' Γεν. Νοσοκομείου IKA, «Παναγία», Θεσσαλονίκη

14. Ο ουδός αντίληψης πλεκτρικών ώσεων στην ανιχνευση της περιφ. διαβητικής νευροπάθειας
N. Δημητσίκογλου, Λ. Κωνσταντινίδου-Δημητσίκογλου, Γ. Ευστρατιάδης, Αικ. Δημητσίκογλου
Διαβητολογικό ιατρείο, ιατρείο Πόνου, Γ.Ν. Σερρών

15. Παρατηρήσεις από την εφαρμογή σχήματος ενταπικοποιημένης ινσουλινοθεραπείας 4 ενέσεων/24ωρο
Δ. Καραμήτσος, Σ. Μπακατσέλος, I. Τσούση
Β' Προπ. Παθολ. Κλινική ΑΠΘ, Ιπποκράτειο Νοσοκομείο

19.15-19.45 Διάλειμμα

19.45–20.15 Clinical effects of autonomic neuropathy *P.J. Watkins*

MINODIAB®

Glipizide

- Γρήγορη απορρόφηση και έναρξη δράσης.
- Γρήγορη απομάκρυνση και ανενεργοί μεταβολίτες.
- Πλήρης και σταθερή βιοδιαθεσιμότητα.

Το πρότυπο της ινσουλινικής
έκκρισης μετά το MINODIAB
πλησιάζει πολύ
εκείνη του μη διαβοτικού
φυσιολογικού ατόμου.

MINODIAB®

glipizide

30 διοκία 5 mg

ΑΝΤΕΝΔΙΑΣΗΣ:

Όπως και σιντέτικοι παραγόντες, το MINODIAB αντενδιάση.
Επειδή αποτελείται από μεταβολίτη ενδιπτή
από κατοχύσιο διάτημα
από διαβοτικό κατώ
από κάποια
από περισσότερους ώρες χρήσης. Η
αποτελείται από μεταβολίτη ενδιπτή
από επικαρπική γενετική.

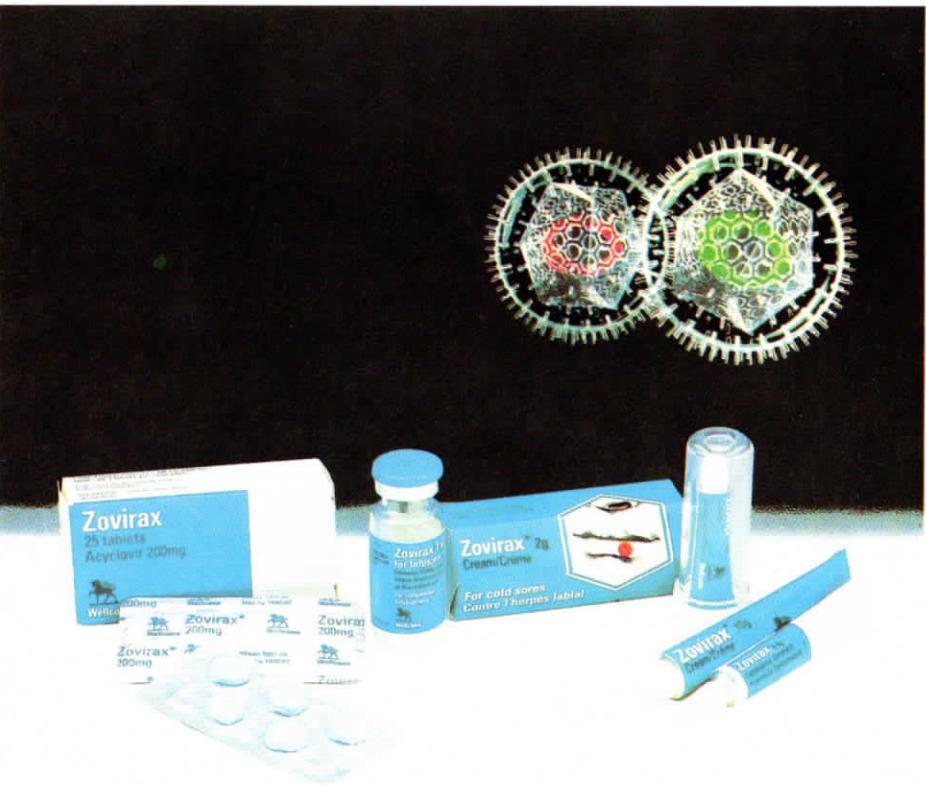
ΑΝΕΠΙΒΛΥΜΗΣ ΑΡΑΞΗΣ:

Κατά τη διάρκεια δεύτερης με αντιρροκούμενης μετρι, μάλιστα στον πόνο, να
επιδιορθωθεί η αρρώστια ανεπιβλύμηση, καθώς οι εργαστηματικές λειτουργίες
επιταχύνονται τόσο, ότι περισσότερες φορές από την προηγούμενη περίοδο
επιταχύνονται, γεγονός, κα ο γενετικός λογισμός (ΕΓΜΕ: ΠΡΟΒΛΟΓΙΚΟΣ ΕΓΓΕΖΟΣ).
Επειδή αποτελείται από μεταβολίτη ενδιπτή, η ανεπιβλύμηση πρέπει να διαρρέψεται
κατά τη διάρκεια της διαβοτικής περιόδου, κατά την οποία πρέπει να διαρρέψεται
η γέννηση αποτελέσματος μετά την ελεύθερη της δύναμη παραγωγής από την
επιδιορθωτή της μεταβολής παραγόντας. Επειδή αποτελείται από μεταβολίτη μετρικής αρρώστης
επιδιορθωτής αλληλογνής επιδιπλώσεως, μεταβολίτης, που γενετικά εφεύρεται κατά¹
τη διάρκεια της διαβοτικής.
Επιπρόσθια πολύ απότομη, κα μεγάλη αποτελέσματος, διατηρείται την επιδιορθωτή.

MONTEDISON GROUP
**FARMITALIA CARLO ERBA
(HELLAS) A.E.**

KANIFTOΣ 27 - 106 82 ΑΘΗΝΑ

Κ. ΔΙΦΤΗΣ

Η θεραπεία των ερπητικών λοιμώξεων

THE WELLCOME
FOUNDATION LTD

Η ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ ΣΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΙΩΝ

ZOVIRAX*

acyclovir

σύμβια καταστάσεις

Για περισσότερες πληροφορίες: Γραφεία Επιστημονικής Ενημέρωσης:

ΑΘΗΝΑ: Μεσογειών 237, 154 51 Τηλ.: 67.23.825 - 67.26.301 - 64.74.372

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ικτίνου 8, 546 22 Τηλ.: 275.263

Γεν. Αντ/ποι: MINEPBA Φαρμακ. α.ε. - Αθήνα - Τηλ.: 57.11.211-4

01-10-000 ZOVIRAX 4/88

Σάββατο 5 Νοεμβρίου

(Μετεκπαιδευτική ημερίδα)

Α' Προεδρείο: Φ. ΧΑΡΣΟΥΛΗΣ

- 08.45–09.10 Εξωπαγκρεατική δράση σουλφονυλουριών
Γ. Γιώβος
- 09.10–09.35 Φαρμακοκινητική και όργανα στόχοι ινσουλίνης
Φ. Χαρσούλης
- 09.35–10.00 Διαβήτης και μυϊκή άσκηση
Χ. Μανές
- 10.00–10.25 Διαβήτης και οινόπνευμα
Γ. Παπαλεζίου
- 10.25–11.00 Διάλειμμα

Β' Προεδρείο: Α. ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ

- 11.00–11.30 Νεότερες απόψεις για τη διαιτα του διαβητικού
N. Κατσιλάμπρος
- 11.30–12.00 Διαβήτης και καρδιοπάθειες
B. Καραμάνος
- 12.00–12.30 Εκπαίδευση του διαβητικού. Θεωρία και πράξη
K. Βολιώτης
- 12.30–13.00 Γενική συνέλευση μελών ΔΕΒΕ
- 13.00–15.00 Φαγητό

ΚΛΙΝΙΚΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

- 15.00–16.00 Αντιμετώπιση ΣΔ τύπου II
M. Αλεβίζος
- 16.00–17.00 Η ινσουλινοθεραπεία στην πράξη
Δ. Καραμήτσος
- 17.00–17.30 Διάλειμμα

Γ' Προεδρείο : Α. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

- 17.30–17.55 Γλυκοζυλιωμένη Ήβ και φρουκτοζαμίνη
N. Σάιλερ
- 17.55–18.20 Μικρολευκωματουρία στους διαβητικούς
A. Σπηλιόπουλος
- 18.20–18.45 Σακχαρώδης διαβήτης και θυρεοειδής. Συνύπαρξη και κλινικές επιπτώσεις
H. Ευθυμίου
- 18.45–19.15 Διάλειμμα

Δ' Προεδρείο : Μ. ΑΛΕΒΙΖΟΣ

- 19.15–19.40 Υπερλιπιδαιμίες και σακχ. διαβήτης
A. Αβραμίδης
- 19.40–20.05 Ρευματικές εκδηλώσεις διαβήτη
N. Δημητρίκογλου
- 20.05–20.30 Μεταμόσχευση παγκρέατος
A. Αντωνιάδης

8

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΩΝ

ΕΠΙΔΗΜΙΚΗ ΠΑΡΩΤΙΤΙΔΑ ΚΑΙ ΣΑΚΧΑΡΩΔΗΣ ΔΙΑΒΗΤΗΣ
ΤΥΠΟΥ 1 (IDDM)

Κιοσές Β, Διδάγγελος Τ, Αρσος Γ, Κολοκοτρώνη Δ,
Παπαχρήστου Α, Τόλιας Γ, Βουγιούκας Α και Δανι-
ηλίδης Β.

Παθολογική Κλινική και Μικροβιολογικό Εργαστή-
ριο Νοσοκομείου Ειδικών Παθήσεων Θεσσαλονίκης

Σκοπός της προγραμματισμένης εργασίας αυτής
ήταν η ανεύρεση αιτιολογικής σχέσης μεταξύ της
επιδημικής παρωτίτιδας και του σακχαρώδους δι-
αβήτη υποσυλινοεξαρτώμενου (τύπου 1 - IDDM).

Μελετήθηκαν 42 άρρωστοι και των δύο φύλων η-
λικίας 15-40 χρόνων (μέση ηλικία 22 χρόνων) που
νοσηλεύθηκαν στην Παθολογική Κλινική του Νοσο-
κομείου Ειδικών Παθήσεων Θεσσαλονίκης (ΝΕΠΘ)
για επιδημική παρωτίτιδα κατά την χρονική πε-
ρίοδο από 1.1.1987 μέχρι 30.6.1988.Οι άρρωστοι
υποβλήθηκαν σε δοκομασία ανοχής γλυκόζης (ΔΑΓ)
δύο φορές. Η πρώτη ΔΑΓ έγινε αμέσως μετά την
υποχώρηση των οξέων συμπτωμάτων της παρωτίτι-
δας και η δεύτερη μετά από πάροδο τριών μηνών.

Στα ευρήματα δεν παρατηρήθηκε καμία ΔΑΓ δια-
ταραγμένη (IGTT) ή παθολογική.

Συμπερασματικά δεν φαίνεται να υπάρχει αιτι-
ολογική σχέση μεταξύ επιδημικής παρωτίτιδας και
σακχαρώδους διαβήτη

ΑΡΧΙΚΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΔΙΑΒΗΤΗ ΣΕ 418 ΑΣΘΕΝΕΙΣ

Μ. Αλεβίζος, Δ. Καλαμπαλίκα, A. Αδαμίδου

Α' Παθολογική Γροπαιδευτική Κλινική Πανεπιστημίου
Θεσσαλονίκης, Νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ.

Μελετήσαμε τη συχνότητα των συμπτωμάτων κατά την εμφάνιση του διαβήτη σε 418 ασθενείς, για να διαπιστώσουμε εάν η μεταξύ τους αναλογία έχει μεταβληθεί τα τελευταία χρόνια σε σχέση με παλαιότερα. Η μελέτη περιλάμβανε αρρώστους που ανέπτυξαν διαβήτη στη χρονική περίοδο από το 1973 μέχρι το 1984. Η ηλικία των ασθενών κυμαίνοταν από την πρώτη μέχρι την όγδοη δεκαετία. Το συχνότερο σύμπτωμα ήταν η πολυουρία - πολυιδιψύα, κυρίως στις νεότερες ηλικίες. Κατά σειρά συχνότητας, αλλά σε μικρότερα ποσοστά, ακολούθησαν: η απώλεια βάρους, που παρουσίασε προοδευτική μείωση με την πάροδο της ηλικίας, η ολεγμονή των νεννητικών οργάνων, που ήταν συχνότερη στη μέση ηλικία, η τυχαία διάγνωση που, αν και συνηθισμένη στη μεγάλη ηλικία, εμπανίστηκε σχετικά συχνά και στις μικρότερες, η ζάλη που παρουσιάστηκε στη μέση και μενάλη ηλικία και η αδυναμία, κυρίως στις νεαρότερες ηλικίες. Σε λίγες περιπτώσεις εμπανίστηκε πολυμαγία, πυοδερματίτις, νενικευμένος κνησμός, διαταραχή στην όραση διοπτρικού τύπου, ανορεξία, καθώς και άλλα σπάνια συμπτώματα. Τα κυριότερα συμπεράσματα της μελέτης είναι ότι, σημαντικός αριθμός νεαρών διαβητικών ατόμων στερείται συμπτωμάτων και ότι η ζάλη είναι συχνό σύμπτωμα στον διαβήτη.

ΣΥΝΥΠΑΡΕΗ ΥΠΕΡΘΥΡΕΟΕΙΔΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΣΑΚΧΑΡΩΔΟΥΣ ΔΙΑΒΗΤΟΥ:
ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.

Ευθυμίου Ή., Μπαμπάσης Β., Ποντικίδης Ν., Καλτσάς Θ.,
Παπαδοπούλου Φ.

Ενδοκρινολογική Κλινική Β' Νοσοκομείο ΙΚΑ "ΠΑΝΑΓΙΑ"
Θεσσαλονίκης

Από την ανάλυση μεγάλων σειρών ασθενών στη βιβλιογραφία, έχει διαπιστωθεί πως η συχνότητα Σ.Δ. είναι διπλάσια (2,4%) στους υπερθυρεοειδικούς ασθενείς σε σχέση με τον γενικό πληθυσμό. Το ποσοστό αυτό αυξάνεται μέχρι και στο 7% όταν η θυρεοειδοπάθεια συνυπάρχει με Σ.Δ. τύπου I μέσα στα πλαίσια του Σύνδρομο Αυτοάνοσου Πολυενδοκρινικής Ανεπάρκειας. Η συνύπαρξη όμως δύο κατ' εξοχήν "καταβολικών" νοσημάτων δημιουργεί αυξημένα διαγνωστικά και κυρίως θεραπευτικά προβλήματα. Στη παρούσα εργασία παρουσιάζουμε 4 αντιπροσωπευτικές περιπτώσεις συνύπαρξης υπερθυρεοειδισμού (ν. Graves!) και Σ.Δ. α) Περίπτωση υποτροπής υπερ/σμού και σύγχρονης πρώτης εκδήλωσης Σ.Δ. τύπου I με διαβ. κετοξέωση, β) Περίπτωση εμφάνισης υπερ/σμού σε ασθενή με Σ.Δ. τύπου I που προκάλεσε διαβ. κετοξέωση, γ) Περίπτωση απορρύθμισης Σ.Δ. τύπου I χωρίς διαβ. κετοξέωση, από την εμφάνιση υπερ/σμού και δ) Περίπτωση εξαιρετικής ινσουλινοαντοχής σε ασθενή με Σ.Δ. τύπου II εξαιτίας υπερ/σμού. Συζητούνται τα διαγνωστικά και θεραπευτικά προβλήματα που αντιμετωπίσαμε και γίνεται προσπάθεια ερμηνείας των παθοφυσιολογικών μηχανισμών που εμπλέκονται.

ΕΠΙΔΗΜΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΥΠΕΡΤΑΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΒΗΤΙΚΩΝ ΤΥΠΟΥ ΙΙ.

Καραμήτσος Δ, Μπακατσέλος Σ, Κλεισιάρης Β,
Παπαλεξέου Γ, Ζαμπούλης Χ.

Β' Προπ.Παθ.Κλινική ΑΠΘ Ιπποκράτειο Νοσοκο-
μείο, Νοσοκομείο Λάρισας, Κεντρικό Νοσοκομείο

Σε αναδρομική εξέταση στοιχείων 1283 διαβητικών τύπου ΙΙ (ΣΔ ΙΙ) και μετά αποκλεισμό νεφροπαθών, υπερηλίκων και ασθενών με ελλιπή στοιχεία, παρέμειναν προς μελέτη 1005 ασθενείς. Από αυτούς 414 (41,2%) ήταν υπερτασικοί (YT), 94 ♂, 320 ♀. Από τους νορμοτασικούς (NT) ήταν 218 ♂ και 373 ♀. Στο σύνολο των γυναικών υπέρταση είχαν το 46,17% ενώ στο σύνολο των ανδρών 30,12% ($P<0,001$).

Σε προσχεδιασμένη μελέτη αφού αποκλείστηκαν ασθενείς με έκδηλη νεφροπάθεια ή δευτεροπαθή υπέρταση εξετάσθηκαν τα επιδημιολογικά χαρακτηριστικά 242 ΣΔ ΙΙ, μέσης ηλικίας $59,2 \pm 7,8$ ετών. Από αυτούς YT ήταν 149 (32 ♂, 117 ♀) και NT ήταν 93 (29 ♂, 64♀). Η μέση ηλικία διάγνωσης του ΣΔ ΙΙ ήταν $50,62 \pm 10,93$ έτη, η μέση ηλικία διάγνωσης της υπέρτασης ήταν $55,03 \pm 9,35$ έτη. Η υπέρταση εμφανίστηκε πριν από τη διάγνωση ΣΔ στο 32,5% και μετά τη διάγνωση στο 56,5%. Διάγνωση ΣΔ και υπέρτασης στον ίδιο χρόνο έγινε σε ποσοστό 11%. Η μέση ηλικία των NT ήταν $57,44 \pm 7,9$ έτη και των YT $60,3 \pm 7,4$ ($P<0,01$). Κληρονομικό θετικό για υπέρταση είχαν 61 YT (40,9%) και 18 NT (19,35%) ($P<0,001$). Ο ΔΜΣ στους YT ήταν $27,9 \pm 3,9$ και τους NT $27,1 \pm 3,5$ ($P>0,05$). Το 77% των YT γυναικών εμφάνισε την υπέρταση κατά ή μετά την εμμηνόπαυση. Συμπεραίνεται ότι η υπέρταση εμφανίζεται με αυξημένη συχνότητα στους διαβητικούς, ιδίως στις γυναίκες και ότι αληρονομικοί παράγοντες παίζουν σημαντικό ρόλο αλλά όχι αποκλειστικό.

ΣΥΝΔΥΑΣΜΕΝΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ (=ΙΝΣΟΥΛΙΝΗ + ΥΠΟΓΛΥΚΑΙ-ΜΙΚΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΟΜΑ) ΣΤΟ ΔΙΑΒΗΤΗ ΤΥΠΟΥ 2.

Ν. Δημητσίκογλου, Λ. Κωνσταντινίδου-Δημητσί-κογλου, Γ. Ευστρατιάδης, Π. Ρόζη-Πάνου.

Διαβητολογικό Ιατρείο, Γ.Ν. Σερρών.

ΣΚΟΠΟΣ της μελετης είναι η εκτίμηση της αποτελεσματικότητας της συνδυασμένης θεραπείας (Σθ), με ινσουλίνη παρατεταμένης δράσης (ΙΠΔ) και υπογλυκαμικά από το στόμα (ΟΗΑ), σε περιπτώσεις δευτερογενούς αποτυχίας των τελευταίων, στην αντιμετώπιση διαβητικών τύπου 2. ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ. 60 μη παχύσαρκοι διαβητικοί τύπου 2, με δευτερογενή αποτυχία στο συνδυασμό σουλφονυλουριών – διγουανιδών και πτωχή αρχική ρύθμιση, μετατάχθηκαν σε μονοθεραπεία με ΙΠΔ (Ultratard HM $0,38 \pm 0,07$ U/kg/24hrs), για δύο μήνες. Στη συνέχεια, προστέθηκε στην αγωγή και μια μέτρια δόση ($1,92 \pm 0,07$ tabs/24hrs) σταθερού συνδυασμού γλιτζεν κλαμίδης/φενφορμίνης, και οι ασθενείς παρακολουθήθηκαν για δύο μήνες. Στο τέλος του πρώτου και δεύτερου διμηνου προσδιορίσθηκε η γλυκοζυλιαμένη αιμοσφαίρινη (HbA1) και ο δείκτης μάζας σώματος (BMI), ενώ η γλυκαμία νηστείας (fbs) προσδιορίζονταν κάθε 15 μερες περίπου.

ΕΥΡΗΜΑΤΑ. Με μόνη την ινσουλινοθεραπεία με ΙΠΔ (τέλος πρώτου διμηνου), η fbs και HbA1 βελτιώθηκαν σημαντικά ($213,2$ mg/dl και $10,35\%$ έναντι $275,7$ mg/dl και $11,99\%$, αντίστοιχα – $p<0,001$). Με την πρόσθεση των ΟΗΑ, η βελτίωση της γλυκαμικής ρύθμισης, στο τέλος του δεύτερου διμηνου, ήταν ακόμη μεγαλύτερη ($fbs = 179,3$ mg/dl, $HbA1 = 9,56\%$ – $p<0,001$). Ο BMI αυξήθηκε ελαφρά. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ. Η Σθ αποτελεί ικανοποιητικό τρόπο αντιμετώπισης της δευτερογενούς αποτυχίας των ΟΗΑ.

ΣΥΝΥΠΑΡΕΗ ΣΑΚΧΑΡΩΔΟΥΣ ΔΙΑΒΗΤΗ (ΣΔ)
ΚΑΙ ΑΣΥΜΠΤΩΜΑΤΙΚΗΣ ΧΟΛΟΛΙΘΙΑΣΗΣ
(Α.ΧΟΛ). Ο ΡΟΛΟΣ ΤΥΝ ΛΙΠΙΔΙΩΝ.

I. Ουβένης*, K. Σιδηρόπουλος*, E. Βλαχογιάννης*, I.
Κιριμλίδης**, K. Βολιώτης*

Από την Α' Παθολογική Κλινική^{*} και το Ακτινολογικό
Εργαστήριο^{**} του Ιπποκρατείου Νοσοκομείου
Θεσ/νίκης.

ΣΚΟΠΟΣ: Η συχνότητα Α.ΧΟΛ σε ασθενείς με ΣΔ.

ΥΛΙΚΟ - ΜΕΘΟΔΟΣ: Σε 40 ασθενείς με ΣΔ μέσης ηλικίας 66 ετών προσδιορίσθηκαν τα λιπίδια του ορού: χοληστερόλη (CHOL), τριγλυκερίδια (TG), φωσφολιπίδια (PL), HDL-CHOL, LDL-CHOL, HDL-PL και ο δείκτης CHOL/HDL-CHOL (Δ) ενώ παράλληλα οι ασθενείς ερευνήθηκαν για Α.ΧΟΛ και Στεφανιαία Νόσο (ΣΝ).

Παρατηρήθηκε ότι στο 70% των ασθενών υπήρχε Α.ΧΟΛ και στο 75% Σ.Ν. Η παρατήρηση αυτή επέτρεψε το διαχωρισμό τους σε 3 ομάδες: 1η ομάδα με ΣΔ, Α.ΧΟΛ και ΣΝ, 2η ομάδα με ΣΔ και Α.ΧΟΛ και 3η ομάδα με ΣΔ και ΣΝ. Τα επίπεδα των λιπιδίων των παραπάνω ομάδων συγκρίθηκαν με τα λιπίδια 20 μαρτύρων και 22 μη διαβητικών ασθενών (4η ομάδα) με συμπτωματική χολολιθίαση (Σ.ΧΟΛ) παρομοίας ηλικίας και σχέσης βάρους/ύψους.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Παρατηρήθηκε στην 1η ομάδα:

1) αύξηση των CHOL ($P < 0,05$), TG ($P < 0,05$), LDL-CHOL ($P < 0,01$) του Δ ($P < 0,01$) και ελάττωση της HDL-CHOL ($P < 0,01$) σε σχέση με τους μάρτυρες και 2) αύξηση των CHOL ($P < 0,01$), TG ($P < 0,01$) και Δ ($P < 0,05$) σε σχέση με την 4η ομάδα. Στην 2η ομάδα αύξηση του δείκτη Δ ($P < 0,05$) και ελάττωση της HDL-CHOL ($P < 0,01$) σε σχέση με τους μάρτυρες και στην 3η ομάδα αύξηση των TG ($P < 0,01$) σε σχέση με τους μάρτυρες και την 4η ομάδα. Δεν παρατηρήθηκαν σημαντικές μεταβολές των παραμέτρων που προσδιορίσθηκαν μεταξύ των τριών ομάδων με ΣΔ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Συζητείται η συχνότητα, Α. ΧΟΛ στους διαβητικούς και ο ρόλος των λιπιδίων και συμπεραίνεται ότι η αυξημένη συχνότητα Α.ΧΟΛ στους διαβητικούς συνυπάρχει με διαταραχή του μεταβολισμού των λιποπρωτεΐνων και ΣΝ.

ΑΣΥΜΠΤΩΜΑΤΙΚΗ ΜΙΚΡΟΒΙΟΥΡΙΑ ΣΕ ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΟΥΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΜΕ ΣΑΚΧΑΡΩΔΗ ΔΙΑΒΗΤΗ.

S.I. Γρηγοράκης, E. Αργυράκη, E. Κωνσταντάς

Β' Παθολογική Κλινική Νοσοκομείου Βόλου

Μελετάται η ύπαρξη ασυμπτωματικής μικροβιούριας σε ομάδα 100 σακχαροδιαβητικών ασθενών (33 άνδρες, 67 γυναίκες) ηλικίας 20-80 ετών και συγκρίνεται με δεύτερη ομάδα 100 μη σακχαροδιαβητικών ασθενών (68 άνδρες, 32 γυναίκες) ηλικίας 20-80 ετών επίσης, που νοσηλεύθηκαν σε Παθολογική Κλινική του Νοσοκομείου Βόλου από Σεπτέμβριο 1987 ως το Σεπτέμβριο του 1988. Διαπιστώθηκε μεγάλο ποσοστό ασυμπτωματικής μικροβιούριας στην πρώτη ομάδα ($23\% P < 0,001$), με κύριο μικρόβιο το E.coli (65,2%) ιδιαίτερα σε απορρυθμισμένους διαβητικούς (27,6%) και ηλικίας άνω των 50 ετών. Δεν διαπιστώθηκε στατιστική διαφορά μεταξύ φύλων ή θεραπευτικής αγωγής του σακχαρώδη διαβήτη. Τα αποτελέσματα συζητούνται και συγκρίνονται με εκείνα των άλλων μελετών.

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΓΕΘΟΥΣ ΤΟΥ ΕΜΦΡΑΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ
ΜΥΟΚΑΡΔΙΟΥ ΣΕ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΜΕ ΣΑΚΧΑΡΩΔΗ ΔΙΑΒΗΤΗ

Χ.Κυρπιζίδης, Α.Μπουφίδου, Α.Νικολαΐδης,
Γ.Μούρτζιος, Χ.Χρυσόπουλος, Γ.Παπαζαχαρίου.

Καρδιολογική Κλινική Β.Νοσοκ.ΙΚΑ Θεσ/νίκης

Σκοπός της παρούσης μελέτης είναι να συγκριθεί το μέγεθος της εμφραγματικής περιοχής ασθενών με σακχαρώδη διαβήτη και ασθενών χωρίς σακχαρώδη διαβήτη που εμφάνισαν έμφραγμα μυοκαρδίου.

Η εμφραγματική περιοχή υπολογίστηκε με βάση τα ΗΚΓ/κα κριτήρια του QRS SCOPING SYSTEM κατά SELVESTER.

Εξήντα ασθενείς με ΣΔ συγκρίθηκαν με 60 ασθενείς χωρίς ΣΔ. Η μέση ηλικία και στις δύο ομάδες ήταν 66,4 έτη ενώ ως προς το φύλο οι 34 ήταν άνδρες και οι 26 γυναίκες.

Οι ασθενείς με ΣΔ που εμφάνισαν έμφραγμα μυοκαρδίου είχαν μέγεθος εμφραγματικής περιοχής που συγκέντρωνε κατά μέσο όρο 4,9 βαθμούς, ενώ οι ασθενείς χωρίς ΣΔ είχαν μέγεθος που συγκέντρωνε 3,3 βαθμούς. Σημαντική διαφορά υπήρχε μεταξύ διαβητικών και μη διαβητικών γυναικών ως προς την έκταση του έμφραγματος.

Με βάση τα στοιχεία αυτά φαίνεται ότι οι ασθενείς με ΣΔ ιδίως οι γυναίκες παρουσιάζουν μεγαλύτερο μέγεθος εμφραγματικής περιοχής, γεγονός που έχει μεγάλη σημασία στην βαρύτητα και την πρόγνωση του έμφραγματος του μυοκαρδίου.

ΛΑΝΘΑΝΟΝΤΕΣ ΔΙΑΒΗΤΙΚΟΙ

Δ.Σ.Μηλαράκης

Κιλκίς

Σκοπός της εργασίας ήταν η ανεύρεση λανθανόντων διαβητικών και η εξέλιξή τους. Στην έρευνα πήραν μέρος 925 κάτοικοι του Ν.Κιλκίς, ενήλικες, από 16-75 ετών.

Μέθοδος: Σε κάθε ενήλικη, νήστη, που ερχόταν στο Ιατρείο για εξέταση γινόταν μέτρηση σακχάρου του αίματος. Με διαδοχικές επαναληπτικές εξετάσεις απομονώθηκαν 68 άτομα που παρουσίαζαν σταθερά τιμές σακχάρου αίματος μεταξύ 105-120mg/dl. Στα άτομα αυτά έγινε ΔΑΓ.

Αναλυτικότερα, Παθολογική ΔΑΓ εμφάνισαν

1) Στην ομάδα ηλικίας <20	:	0
2)	"	20-29 : 2 (1,47%)
3)	"	30-49 : 3 (1,15%)
4)	"	50-64 : 11(3,1%)
5)	"	64-75 : 14(8,6%)

Συνολικά παθολογική ΔΑΓ, βρέθηκε σε ποσοστό 3,2% των ατόμων που πήραν μέρος στην έρευνα.

Εμφάνισαν κλινικό ΣΔ, σε διάστημα ενός έτους
α) από τα 2 άτομα της ομάδας 20-29 1(50%)
β) από τα 3 άτομα της ομάδας 30-49 2(66,6%)
γ) από τα 11 άτομα της ομάδας 50-64 4(36,3%)
δ) από τα 14 άτομα της ομάδας 65-75 6(42,8%)

Συμπερασματικά, από τα παραπάνω, καταφαίνεται η μεγάλη χρησιμότητα της ανεύρεσης λανθανόντων διαβητικών με την ΔΑΓ, ιδιαίτερα στις ηλικίες από 20-50 ετών.

ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΧΕΣΗΣ ΕΥΡΗΜΑΤΩΝ ΒΥΘΟΣΚΟΠΗΣΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΤΗΡΙΑΚΗΣ ΠΙΕΣΗΣ ΣΕ 220 ΔΙΑΒΗΤΙΚΟΥΣ

Ι.Α.Γκιρτζής , Σ.Γ.Χαριτούδης

Ιατρείο Παρακολούθησης Διαβητικών ΙΚΑ Αλεξ/πολης

Σκοπός αυτής της μελέτης ήταν ο έλεγχος και η διερευνηση ύπαρξης σχέσης μεταξύ των αρθραλμολογικών βυθοσκοπικών ευρημάτων και της αρτηριακής πίεσης (ΑΠ) σε συνάρτηση με την ηλικία των διαβητικών και την διάρκεια του διαβήτη.

Ελέγχθηκαν 220 διαβητικοί, 93 άνδρες (Α), 127 γυναίκες (Γ) ηλικίας από 35-75 χρόνων στους οποίους στην πρώτη επίσκεψη στο Ιατρείο έγιναν 1.Καταγραφή ηλικίας και διάρκειας του διαβήτη με τα λοιπά στοιχεία έλεγχου στη κάρτα διαβητικού, 2.Τρείς διαδοχικές μετρήσεις της ΑΠ , 3.Μέτρηση γλυκαμίας νηστείας, 4.Λεπτομερής βυθοσκοπικός έλεγχος από τον οδηφαλμάταρο μας.Τα αποτελέσματα του έλεγχου φαίνονται στον πίνακα:

Ρυθός	♀	ηλικία	διάρκεια	Αρτηριακή	πίεση	διαβήτη	Φυσιολ.	Οικακή	Υπέρταση
A	Γ	A	Γ	A	Γ	A	Γ	A	Γ
K.Φ.	39,9	354	59,7	59,0	5,7	6,4	56,8	51,1	32,4
A.Σ.	27,9	33,0	64,4	58,2	5,6	6,4	26,9	7,2	42,4
Δ.Α.	32,3	31,6	65,2	62,7	8,9	12,8	16,6	7,5	40,0

38,9±7,9 mg/dl
52,8±12,8 mg/dl, p<0.001.
50,0

Συμπερασματικά παρατηρείται μία μετακίνηση του (%) πληθυσμού προς τις στήλες της υπέρτασης κυρίως σε εμφανίζοντες διαβητική αμφιβληστροειδοπάθεια , εύρημα που φαίνεται να έχει κάποια σχέση με την ηλικία και τη διάρκεια του διαβήτη.

Υπόμνημα: K.Φ.=Φυσιολογικοί ,A.Σ.=Αρτηριαστικήρυνση ,
Δ.Α.=Διαβητική αμφιβληστροειδοπάθεια

ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΤΗΣ ΧΟΛΗΣΤΕΡΟΛΗΣ ΤΩΝ ΛΙΠΟΠΡΩΤΕΪΝΩΝ ΥΨΗΛΗΣ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑΣ (HDL-C) ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΙΚΗΣ ΑΓΓΕΙΑΚΗΣ ΝΟΣΟΥ ΣΕ ΜΗ ΙΝΣΟΥΛΙΝΟΞΑΡΤΩΜΕΝΟΥΣ ΔΙΑΒΗΤΙΚΟΥΣ.

Μυγδάλης Η.Ν., Κούρτη Α., Βουδούρης Γ., Σαμαρτζής Μ.

Β' Παθολογική Κλινική και Διαβητολογικό Ιατρείο, ΝΙΜΤΣ, Αθήνα.

Σκοπός της παρουσιαζόμενης προσχεδιασμένης μελέτης ήταν η εκτίμηση του βαθμού πιθανής συσχέτισης μεταξύ της χοληστερόλης των λιποπρωτεΐνων υψηλής πυκνότητας (HDL-C) και της περιφερικής αγγειακής νόσου (ΠΑΝ), σε διαβητικά άτομα. Μελετήθηκαν 80 μή νισουλινοεξαρτώμενοι διαβητικοί ηλικίας ≤ 70 έτη και διάρκειας διαβήτη ≥ 5 έτη που θεραπεύονταν με φάρμακα τύπου σουλφενουλούριας, με υπερηχογραφία τύπου Doppler. Υπήρχαν 42 γυναίκες (20 με ΠΑΝ και 22 χωρίς ΠΑΝ) και 38 άνδρες (18 με ΠΑΝ και 20 χωρίς ΠΑΝ) με παρόμοια χαρακτηριστικά για κάθε ομάδα σε δύτι αφορούσε την ηλικία, το δείκτη μάζας σώματος, τη ζιάρκεια του διαβήτη και το μεταβολικό έλεγχο που εκτιμήθηκε με τιμές γλυκόδης αίματος νηστείας και γλυκοζυλωμένης αιμοσπαρένης. Δείγματα αίματος μετρήθηκαν μετά από ολονύκτια νηστεία. Τα επίπεδα της HDL-C ήταν σημαντικά χαμηλότερα στις γυναίκες με ΠΑΝ ($38,9 \pm 7,9$ mg/dl) απ' ότι στις γυναίκες χωρίς ΠΑΝ ($52,8 \pm 12,8$ mg/dl), p<0.001. Τα χαμηλά επίπεδα HDL-C συνοδεύονταν με σημαντικά υψηλές τιμές τριγλυκεριδίων (Τg) στην ομάδα των διαβητικών γυναικών με ΠΑΝ (p<0.001). Στην ομάδα των ανδρών διαβητικών δεν διαπιστώθηκε συσχέτιση μεταξύ επιπέδων HDL-C ή Τg και αγγειακής νόσου. Συμπεραίνεται δύτι σε διαβητικές γυναίκες, η ΠΑΝ συνοδεύεται με χαμηλά επίπεδα HDL-C και υψηλές τιμές Τg.

ΛΕΠΤΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΚΟΙΛΙΑΣ ΣΕ ΔΙΑΒΗΤΙΚΟΥΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΜΕ ΑΜΦΙΒΛΗΣΤΡΟΕΙΔΟΠΑΘΕΙΑ .

Ραΐδης Χ , Παπάζογλου Ν , Γιουτίνας Σ , Μανές Χ ,
Σκαραγκάς Γ , Κοντογιάννης Ι , Χατζησχμέτ Α .

Καρδιολογικό τμήμα Πολυιατρείου Αστυν.θεσ/νίκης
Διαβητολογικό τμήμα Α'Γ.Ν."Άγιος Παύλος", θεσ/νίκης

Η λειτουργικότητα της αριστερής κοιλίας (AK) , μελετήθηκε σε 21 διαβητικούς ασθενείς (12 άνδρες , και 9 γυναίκες) , ηλικίας 57 (41-68) ετών με διαβητική αμφιβληστροειδοπάθεια. Χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος της ηχοκαρδιογραφίας 2D και M-MODE και τα ευρήματα συγκρίθηκαν με 13 φυσιολογικούς μάρτυρες . Δεν βρέθηκαν σημαντικές διαφορές στην αορτική έκφωση ($AO = 3,0 \pm 0,4 \text{ OM}$, φυσιολογικές τιμές $=2,9 \pm 0,5 \text{ OM}$) , τον τελοδιαστελικό όγκο ($EDV=103 \pm 4 \text{ ML}$, φυσιολογικές τιμές $115 \pm 5 \text{ ML}$, $P>0,05$) , στο ιλάσμα εξώθησης ($EF=69 \pm 1\%$, φυσ.τιμές 68 ± 1 , $P>0,05$) + και την επιφάνεια του αριστερού κόλπου ($AK=10,9 \pm 0,5 \text{ CM}^2$, φυσιολ. τιμές $=9,9 \pm 0,5 \text{ CM}^2$, $P>0,05$). Το πάχος του κάτω τοιχώματος της AK βρέθηκε μεγαλύτερο ($OT=10,1 \pm 0,2 \text{ MM}$, φυσιολ.τιμές $=9,4 \pm 0,2 \text{ MM}$, $P<0,05$) , ενώ του μεσοκοιλιακού διαφράγματος φυσιολογικό ($MD=10,4 \pm 0,3 \text{ MM}$, φυσιολ.τιμές $10,5 \pm 0,2 \text{ MM}$, $P>0,05$). Ο χρόνος διάνοιξης της μιτοειδούς βαλβίδας ($S_2 \text{ OM}$) που αντιστοιχεί στον χρόνο ισομετρικής χάλασης της AK ήταν παρατεταμένος ($S_2 \text{ OM}=72,2 \text{ msec}$, φυσιολ.τιμές $=62,0 \pm 1,0 \text{ msec}$, $P<0,05$) . Η δοκιμασία HANDGRIP που έγινε σε 11 από τους ασθενείς δεν προκάλεσε παθολογική απάντηση στους δείκτες συστατικότητας της AK. Συμπεραίνεται ότι σε διαβητικούς με μικροαγγειοπάθεια διαπιστώνονται προβλήματα στη διατασιμότητα της AK ενώ η συστατικότητά της διατηρείται φυσιολογική αύριμη και μετά φόρτιση.

ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΕΠΙΠΕΔΩΝ ΤΗΣ GH ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΑΚΧΑΡΟΥ ΣΕ ΜΕΓΑΛΑΚΡΙΚΟΥΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ

Ευθυμίου Η., Ποντικίδης Ν., Μεϊδάνη Μ., Καλτοάς Θ., Παπαδοπούλου Φ., Μπαμπασής Β., Παζαΐτου Κ.

Ενδοκρινολογική Κλιγκή, Β' Γεν.Νοσοκομείο ΙΚΑ,
"ΠΑΝΑΓΙΑ", Θεσσαλονίκης

Είναι γνωστό ότι οι μεγαλακρικοί ασθενείς εμφανίζουν σε υψηλότερο ποσοστό Σ.Διαβήτη (Σ.Δ.) και Μειωμένη Ανοχή Υδατανθράκων (Μ.Α.Υ.), που αποδίδεται στην αυξημένη ενδογενή έκκριση της GH. Στη βιβλιογραφία όμως δεν φαίνεται να υπάρχει ομοφωνία, όσον αφορά τη συσχέτιση των επιπέδων της GH και του βαθμού διαταραχής του μεταβολισμού των υδατανθράκων. Προκειμένου να διερευνηθεί αυτή η συσχέτιση, μελετήσαμε 31 μεγαλακρικούς ασθενείς (15Α, 16Γ), Μ.Ο. ηλικίας 49(33-70) ετών, πριν υποστούν οποιαδήποτε θεραπεία, με δοκιμασία ανοχής γλυκόζης OGTT και σύγχρονη μέτρηση της GH. Σύμφωνα με τα κριτήρια του WHO οι ασθενείς ταξινομήθηκαν ως: α) Σ.Δ. 8(5Α, 3Γ-25,8%), β) Μ.Α.Υ. 8(5Α,3Γ-25,8%) και γ) Μη Διαβητικοί (Μ.Δ.) 15(5Α,10Γ- 48,4%). Ανάλογα δε με την ελάχιστη τιμή στο OGTT ταξινομήθηκαν σε 3 υποομάδες: GH<5, 5≤GH<10, GH≥10 ng/ml. Από τους 8 με Σ.Δ., 7(4Α,3Γ-87,5%) είχαν GH≥10 και 1 (12,5%), GH μεταξύ 5 και 10 ng/ml. Από τους 15 Μ.Δ. ασθενείς, 6(3Α,3Γ-40%) είχαν GH≥10, 6(2Α,4Γ-40%) μεταξύ 5 και 10 και 3(3Γ-20%) GH<5 ng/ml. Αντίθετα από τους 16 με GH≥10, 7(4Α,3Γ-43,8%) είχαν Σ.Δ., 3(3Γ-18,8%) Μ.Α.Υ. και 6(3Α,3Γ-37,4%) ήσαν Μ.Δ. Τα αντίστοιχα ποσοστά για τους 15 ασθενείς με GH<10 ήσαν: 6,6%, 33,3%, 60,1%. Συμπεραίνεται ότι: α) Το ποσοστό Σ.Δ. και Μ.Α.Υ. ανέρχεται σε 51,6% αντίστοιχο της βιβλιογραφίας, β) Φαίνεται να υπάρχει συσχέτιση Σ.Δ. και Μ.Α.Υ. και της GH μετά OGTT και γ) Το ποσοστό Σ.Δ. και Μ.Α.Υ. είναι υψηλότερο στους άνδρες μεγαλακρικούς - 66,6% συγκριτικά με τις γυναίκες 37,6%.

Ο ΟΥΔΟΣ ΑΝΤΙΛΗΨΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΩΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΑΝΙΧΝΕΥΣΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡ. ΔΙΑΒΗΤΙΚΗΣ ΝΕΥΡΟΠΑΘΕΙΑΣ

Ν. Δημητρίκογλου, Λ. Κωνσταντινίδου-Δημητρίκογλου, Γ. Ευστρατιαδης, Αικ. Δημητρίκογλου

Διαβητολογικό / Ιατρείο Πόνου, Γ.Ν. Σερρών.

ΣΚΟΠΟΣ της μελέτης είναι η ανάπτυξη μιάς ταχείας, απλής και εύκολα προσιτής μεθόδου, για την ανίχνευση (screening) της περιφερικής διαβητικής νευροπάθειας.

ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ. Ο ουδός αντίληψης πλεκτρικών ώσεων (ΟΑΗΩ), για δεδομένη κυματομορφή, και κάτω από σταθερές συνθήκες πειραματικής διάταξης. Καθορίσθηκε σε 240 φυσιολογικά και 440 διαβητικά άτομα. Χρησιμοποιήθηκε μιά συσκευή διαδερμικής πλεκτρικής διέγερσης νεύρων (TENS).

ΕΥΡΗΜΑΤΑ. 1) Τα διαβητικά άτομα, ως σύνολο έχουν υψηλότερο ΟΑΗΩ, σε σύγκριση με φυσιολογικά, ίδιας ηλικίας και φύλου. 2) Τα ασυμπτωματικά διαβητικά έχουν υψηλότερο ΟΑΗΩ από τα φυσιολογικά, και χαμηλότερο από τα διαβητικά με συμπτώματα περιφερικής νευροπάθειας. 3) Οι συμπτωματικοί διαβητικοί με ήπια συμπτώματα διαβητικής νευροπάθειας έχουν χαμηλότερο ΟΑΗΩ, σε σύγκριση με εκείνους που έχουν μέτρια ή έντονα συμπτώματα. 4) Οι διαβητικοί με μικρο- ή μακρολευκωματουρία, καθώς και αυτοί με μεγάλη διάρκεια διαβήτη, έχουν υψηλό ΟΑΗΩ. 5) Μη διαβητικά αλκοολικά άτομα έχουν υψηλό ΟΑΗΩ, και διαβητικά αλκοολικά πολύ υψηλό. 6) Μη διαβητικά άτομα με διάφορες γνωστές νευροπάθειες έχουν υψηλό ΟΑΗΩ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ. Η εκτίμηση του ΟΑΗΩ αποτελεί μιά απλή και ταχεία μέθοδο για την αδρή διάγνωση της διαβητικής νευροπάθειας, επιτρέπουσα και κάποια διαβάθμιση της διαταραχής.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΕΝΤΑΤΙΚΟΠΟΙΗΜΕΝΗΣ ΙΝΣΟΥΛΙΝΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ 4 ΕΝΕΣΕΩΝ/24ΩΡΟ.

Καραμήτσος Δ, Μπακατσέλος Σ, Τσούση Ι.

Β' Προπ. Παθολ. Κλινική ΑΠΘ, Ιπποκράτειο Νοσοκομείο

Από το Σεπτέμβριο 1977 μέχρι και τον Αύγουστο 1988 εφαρμόστηκε σχήμα εντατικοποιημένης ινσουλινοθεραπείας πολλαπλών ενέσεων (ΕΠΙ) σε 31 ασθενείς με σακχαρίδη διαβήτη (ΣΔ) τύπου I (Τρεις ενέσεις ταχείας δράσης ινσουλίνης και προ του ύπνου ένεση NPH). Δύο ασθενείς δεν δέχθηκαν να συνεχίσουν το σχήμα ΕΠΙ μετά τη δοκιμαστική εφαρμογή 7 ημερών. Προϋπόθεση για την εφαρμογή σχήματος ΕΠΙ θεωρήθηκε ο αυτοέλεγχος του σακχαρίδου αίματος τουλάχιστον μια μέρα/7ήμερο σε 4 στιγμιότυπα. Από τους 29 ασθενείς οι 27 χρησιμοποιούν για τις ενέσεις συσκευή NOVOPEN, ένας PENJECT, και ένας κοινές σύριγγες. Η μέση ηλικία των 29 ασθενών είναι $28,9 \pm 10,4$ έτη (εύρος 15-56), η διάρκεια του ΣΔ ήταν ιατά την έναρξη του σχήματος ΕΠΙ $10,43 \pm 6,95$ έτη και η διάρκεια θεραπείας με ΕΠΙ $6,5 \pm 3,5$ μήνες, εύρος 2-12. Το αριθμητικό βάρος των ασθενών ήταν πριν από την εφαρμογή ΕΠΙ $67,97 \pm 10,33$ Kg και μετά $69,3 \pm 10,45$ Kg ($P > 0,05$). Το αριθμητικό βάρος αυξήθηκε πάντως στους 20 ασθενείς. Οι δόσεις ινσουλίνης πριν από την εφαρμογή ΕΠΙ ήταν $49,8 \pm 15,8$ i.u./24ωρα και με την ΕΠΙ $50,6 \pm 15,7$ i.u./24ωρα ($P > 0,05$). Η τιμή της HbA_{1c} πριν από ΕΠΙ ήταν $10,8 \pm 1,74\%$ και μετά $9,64 \pm 1,16\%$ ($P < 0,01$). Με το σχήμα ΕΠΙ μειώθηκε η συχνότητα των νυχτερινών υπογλυκαιμιών. Μια βαριά υπογλυκαιμία συνέβη στην αρχή της αγωγής. Η συσκευή NOVOPEN θεωρήθηκε σημαντική διευκόλυνση και συνέβαλε στην αποδοχή του αυξημένου αριθμού ενέσεων. Συμπερασματικά, το σχήμα ΕΠΙ έχει σημαντικά πλεονεκτήματα, με τη χρήση μικροσυσκευών γίνεται καλώς αποδεκτό και θεωρείται ότι έχει ένδειξη σε επιλεγμένες περιπτώσεις ΣΔ τύπου I παράλληλα με αυτοέλεγχο του σακχαρίδου αίματος.

EΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστούμε τον ΕΟΦ για την άδεια χρηματοδότησης και συμμετοχής στο συνέδριο φαρμακευτικών οίκων.

Ευχαριστούμε τους παρακάτω φαρμακευτικούς οίκους για τη συμμετοχή τους με εκθέσεις προϊόντων ή διαφημίσεις στο πρόγραμμα του συνεδρίου.

- *Abbot*
- *Αραμπατζόγλου ΑΦΟΙ Ο.Ε.*
- *Bayer - Ames*
- *Boehringer - Φαρμαλέξ*
- *Εθνική Φαρμακοβιομηχανία*
- *Farmitalia*
- *Hoechst*
- *Lilly - Φαρμασέρβ*
- *Μαρινόπουλος*
- *Nordisk*
- *Novo*
- *Πετσιάβας*
- *Searle*
- *Servier*
- *Wellcome*

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

**Insulin NOVO HM Penfill®
+NovoPen®
η εύκολη ινσουλινοθεραπεία.**

NOVO

NOVO INDUSTRI A/S
2880 Bagsvaerd Denmark

Novo Hellas Ltd.
Μεσογείων 2, Πύργος Αθηνών
Αθήνα 115 27, Τηλ. 7780301

Daonil® γλιβενκλαμίδη

προσφέρει στο διαβητικό άρρωστο

- εξαίρετο μεταβολικό έλεγχο
- σταθερότητα αποτελεσματικότητας
- μη κατακράτηση υγρών από αντιδιουρητική δράση
- καμιά αύξηση σωματικού βάρους
- ελάχιστες παρενέργειες
- εξωπαγκρεατική δράση
- δράση στους ινσουλινικούς υποδοχείς
- αναστολή της συγκόλλησης των αιμοπεταλίων

Σύνθεση: Κάθε δισκίο περιέχει 5 mg γλιβενκλαμίδη. **Ενδείξεις:** Μη ινσουλινοεξαρτώμενος ζαχαροδιαβήτης (τύπος II). **Αντενδείξεις:** Ινσουλινοεξαρτώμενος ζαχαροδιαβήτης (τύπος I), διαβήτης επιπλέοντας με κετοζέωση ή κώμα, κύπη, σε εγχειρίσεις διαβητικών και σε άρρωστους με διαταραχή της ηπατικής, νεφρικής ή επινεφριδικής λειτουργίας· στις περιπτώσεις αυτές η θεραπεία με ινσουλίνη είναι αναγκαία. **Ανεπιθύμητες ενέργειες:** Κυρίως δερματικές, από τα γαστρεντερικό και το αιμοποιητικό σύστημα περιγράφονται ναυτιά, τάση για εμετό και εμετοί, αισθημα γαστρικού φόρτου, πιεσή στη στομαχική χώρα ή και επιγαστραλγία. Οι αντίδρασεις υπερευαίσθησας (ιαυνήως στις πρώτες 6-8 εβδομάδες τη θεραπεία) περιλαμβάνουν παροδικά εξανθήματα που σπάνια μπορούν να εξελισσονται σε πολύμορφο ερύθημα και αποφλοιωτική δερματίτιδα, φωτεινοίσθητα, πυρετό και ικτερό. Οι τοξίκες επιδράσεις στα αιμοποιητικά συστήματα (παροδική λευκοπενία, θρόμβωσηνία) είναι γενικά σπανίες. Επίσης μπορούν να παρατηρηθούν ήπιες νευρολογικές διαταραχές (αδυναμία, παραϊσθήσεις). Ερύθημα προσώπου μετά από λήψη ινσοπενίματος (αντιδραστή δισουλαφράμης) είναι ασυνθήτες στη θεραπεία με γλιβενκλαμίδη. Επίσης η γλιβενκλαμίδη στέρεται οποιαδήποτε αντιδιουρητικής ενέργειας (αντίθετα ευκολύνει την απέκριση ύδατος από τα νεφρά). **Δόση:** Η ρύθμιση του διαβητικού άρρωστου είναι έργο μόνο του γιατρού. Η δόση ρυθμίζεται με βάση τα αποτελέσματα από τον έλεγχο του μεταβολισμού (ζάχαρο στο αἷμα και στα ούρα) και στην αρχή υπολογίζεται σε 1/2 - 1 (2,5 - 5,0 mg) δισκίο την ημέρα. Η καθημερινή αυτή δόση μπορεί να αυξηθεί με ιατρική εντολή μέχρι 3 δισκία (15 mg). **Μορφές εμπορίου:** 30 δισκία

Hoechst Έλλας ΑΒΕΕ

Αθήνα: Ν. Ερυθραία οδός Τατογίου Τηλ. Κέντρο: 8010811
Θεσ/νίκη: Δωδεκανήσου 21 Τηλ. Κέντρο: 522225

